

Helsingin Pääpostitalo kestää ajassa

Anna-Maija Virta

Helsingin keskustassa käydessäni katselen aina entistä työpaikkaani Pääpostitaloa. Useimmiten se on jostakin kohdasta huputettu tai rakennustelineen peittämä, ja sisätiloissa näyttää tapahtuvan koko ajan käyttäjien vaihtumista. Mikä kaikki on muuttunut Pääpostitalossa sen jälkeen, kun Postimuseo muutti sieltä Tampereelle vuonna 2012? Silloin Postista jäi taloon enää toimipaikka Helsinki 10, sekin pienentyneenä itäsiiven pätyyn. Kun monia muutoksia tehdään, voi aiheellisesti myös kysyä, säilyykö jälkipolville kuvaa 1930-luvun postitalosta. Näihin kysymyksiin pyritään vastaamaan tässä artikkelissa.

Pääpostitalo siirtyi vuonna 2005 Keskinäinen Eläkevakuutusyhtiö Ilmarisen omistukseen. Ilmarinen vuokraa tiloja ulkopuolisille toimijoil-

le. Ilahduttavasti Pääpostitalon lähestyessä 80 vuoden ikää Ilmarinen pyysi Arkkitehtitoimisto Livady Oy:tä tekemään siitä rakennushis-

toria selvityksen. Ohjaajina toimivat **Maaret Louhelainen** Helsingin kaupunginmuseosta, **Pekka Helin** Helin & Co Arkkitehdeiltä sekä sisustusarkkitehti **Taneli Koskela**. Selvityksen on tarkoitus antaa tietoa viranomaisten päätöksenteolle, kiinteistön omistajalle ja käyttäjille, suunnittelijoille ja urakoitsijoille sekä tuleville tutkijoille. Tämä kirjoitus perustuu rakennushistoriaselvitykseen.

Asemakaava ja rakennussuojelu

Pääpostitalon käyttöä säätelee vuoden 1997 asemakaava. Postitalon kortteli on siinä merkitty liike- ja toimistorakennusten korttelialueeksi. Kadunvarren ensimmäinen kerros on varattu myymälä- ja muiksi asiakaspalvelutiloiksi, joiden enimmäiskerrosalaksi on osoitettu 3 500 kerrosalaneliometriä. Edellisessä asemakaavassa vuodelta 1968 kortteli oli merkitty yleisten rakennusten korttelialueeksi.

Pääpostitalo on suojeltu asemakaavassa merkinnällä suojeltava rakennus, sr-1: ”*Rakennustaiteellisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas rakennus, jota ei saa purkaa eikä siinä saa suorittaa sellaisia korjaus-, muutos- ja lisärakentamistöitä, jotka tärkevät julkisivujen, vesikaton, tai sisätilojen rakennustaiteellista tai kulttuurihistoriallista arvoa tai tyyliä. Mikäli rakennuksessa on aikaisemmin suoritettu tällaisia toimenpiteitä, on rakennus korjaus-, muutos- ja lisärakentamistöiden yhteydessä pyrittävä korjaamaan rakennuksen tyyliin hyvin soveltuvalla tavalla. Korttelissa 2103 sijaitsevan Postitalon arvokkaat sisätilat, kuten asiakaspalveluhalli, sisääntuloaulat ja porrashuoneet tulee säilyttää siten, että niiden rakennustaiteellista arvoa tai tyyliä ei turmella.*”

Merkintä sr-1 tarkoittaa, että luvanvaraisia muutoksia varten tarvitaan lausunto myös Helsingin kaupunginmuseolta. Pääpostitalon tontti ei kuulu Museoviraston laatimaan valtakunnallisesti merkittävien kulttuuriympäristö-

jen listaan (RKY 2009). Sen vieressä Helsingin rautatientorin alue sekä vakuutusyhtiö Pohjan talon, Lasipalatsin ja Rautatalon alue ovat RKY-alueita.

Pääpostitalossa tehtyjen muutosten suuri määrä näkyy Helsingin rakennusvalvonnassa, jossa on arkistoituna 120 sitä koskevaa muutoslupahakemusta vuoden 1960 jälkeen. Kaikille muutoksille ei ole tarvinnut hakea rakennuslupaa.

Miksi suojellaan?

Pääpostitalolla on suuri kulttuurihistoriallinen merkitys. Se on yhtä tunnustettava 1930-luvun rakennus kuin Eduskuntatalo tai Olympiastadion. Se oli alun perin vain Postin työntekijöiden ja sen asiakkaiden käytössä. Viime vuosina se on avautunut kaupunkilaisille monipuolisempaan käyttöön, kun sinne on tullut avoimia tiloja ja julkisia palveluja, kuten kirjasto, ravintoloita ja päivittäistavarakauppa. Sen luonne on muuttunut julkiseksi ja kaupalliseksi.

Postilaitoksen historiassa vuonna 1938 valmistuneella Helsingin pääpostitalolla on ainutlaatuinen asema ja merkitys. Siihen huipentui Suomen itsenäistymisen jälkeinen kehitys, jonka myötä suurimpiin kaupunkeihin nousi komeita postitaloja. Pääpostitalo rakennettiin vastaamaan tietoliikenteen nopeaan kasvuun. Sen suunnittelu perustui postitoiminnan silloisiin vaateisiin ja siihen hankittiin viimeisintä postitekniikkaa.

Helsingin Pääpostitaloa voi pitää myös postitaloista tärkeimpänä arkkitehtonisena teoksena Suomessa. Siinä yhdistyvät useat edistysaskeleet, joita postitalotyypeissä oli tapahtunut aiempina vuosina. Tällaisia piirteitä ovat epäsymmetrinen, postitoiminnan ehdoilla suunniteltu pohjakaava, kulmaan sijoitettu pääsisäänkäynti, suuri ja valoisa yleisösali,

avotiskinä toteutettu asiakaspalvelutila sekä lasikatteinen sisäpiha.

Uuden rakennushistoriaselvityksen mukaan Pääpostitalo edustaa rakennustaiteen näkökulmasta funktionalismin ja 1920-luvun klassismin piirteitä yhdistelevää valtion rakentamista. Se ei ole kummankaan suuntauksen puhdas edustaja. Siinä ilmeisesti onkin yksi syy, miksi se on jäänyt merkittävästä kaupunkikuvallisesta asemastaan ja monumentaalisesta ilmeestään huolimatta vähemmälle huomiolle. Suunnittelukilpailussa menestyi nuorten arkkitehtien **Jorma Järven** ja **Erik Lindroosin** modernistinen ehdotus, mutta suunnitelmiin tuli klassisoivia piirteitä, kun rakennustoimikunnan toivomuksesta projektiin tuli avuksi kokenempi arkkitehti **Kaarlo Borg**.

Muutoksia Postin aikana

Pääpostitaloon tehtiin monia muutoksia jo Postin aikana. Isoimpia niistä olivat tasakaton muuttaminen pulpettikatoksi ja keskisiiven korotus 1950-luvulla, vuosina 1978–1989 tehty peruskorjaus, jolloin muun muassa lajittelutilasta tehtiin ruokala ja ullakkotila otettiin käyttöön, sekä 1990-luvun alkupuolella auditorion rakentaminen Postikujan puoleiseen matalaan osaan, tilojen kunnostaminen Postimuseolle yläkellarikerrokseen ja uuden sisäänkäynnin avaaminen itäsiipeen.

Myös pääpostisalissa on tehty muutoksia vuosien saatossa. 1950-luvulla lisättiin valaistusta, kun Sokos-tavaratalo valmistuessaan alkoi varjostaa salia. Vuonna 1986 salista avattiin yhteys länsisiipeen ja 1990-luvulla tiloja muokattiin uusille käyttäjille Postin ja Telen monien palvelujen lakatessa salissa. Vuonna 2002 sali entisöitiin 1930-luvun asuun. Samalla kuitenkin poistettiin itäpäädyn pankkipalvelutiskit, tehtiin aukko alkuperäisen, melkein

salin päästä päähän ulottuneen palvelutiskin keskelle sekä rakennettiin liukuportaat salista yläkellarikerrokseen.

Vielä ennen omistajavaihdosta tapahtui huomattava muutos, kun 2005 itäsiiven ensimmäisen kerroksen tiloja korjattiin musiikki- ja tietotekniikkakirjasto Kirjasto 10:n tiloiksi. Myymälä- ja asiakaspalvelutilojen kerrosala oli jo ennen tätä ylittänyt asemakaavassa sallitun enimmäismäärän ja oli 4 725 neliometriä. Kirjaston myötä se kasvoi vielä 970 m². Kaupunkisuunnitteluvirasto oli puoltanut muutoshakemusta ja todennut sen olevan keskustan toiminnallisten kehittämisperiaatteiden mukainen. Myös Museovirasto oli lausunnossaan puoltanut muutoksia.

Suojelumerkintä sr-1 koskee julkisivuja ja rakennuksen ulkoista ilmettä. Kuvat vuodelta 1971 ja 2018 osoittavat, miten länsijulkisivu B-rapun kohdalta on säilyttänyt rakennustaiteellisen ominaislaatunsa. Nykyisten toimijoiden mainosten sijainnit ja suurimmat sallitut korkeudet määriteltiin vuonna 2014. Ylempi kuva Helsingin kaupunginmuseo, kuvaaja Constantin Grüberg.

Muutoksia Ilmarisen aikana – julkisivut

Ulkopuolelta Pääpostitalo on säilynyt pitkälti entisellään. Julkisivuihin on toki tullut lisää valaisimia, valvontakameroita ja valomainoksia. Valomainoksille tehtiin yleissuunnitelma vuon-

na 2014, jonka mukaisesti irtokirjaimiset 800 mm korkeat ”POSTITALO”-valomainokset on sijoitettu itäiselle ja pohjoiselle julkisivulle. Itä- ja länsijulkisivulle on kiinnitetty irtokirjaimisia mainoksia yksi kutakin liiketilaa kohti. Kampanjamainosten paikka on itäjulkisivulla. Tarkkasilmäinen voi myös havaita 2010-luvul-

Pääpostisali Helsingin Olympialaisten aikaan 1952 ja 1930-luvun asuun entisöitynä vuonna 2002. Kun Sokoksen tavaratalo oli valmistuttuaan alkanut varjostaa ja ornamenttien takana olleiden lamppujen huolto oli ollut vaikeaa, asennettiin kattosyvennyksiin riip-puvalaisimet. Entisöinnissä ne poistettiin ja palautettiin valaisimet ornamenttien taakse. Samalla 30-luvun asusta poiketen pohjoisreunan ja itäpäädyn yhtenäinen palvelutiski lyhennettiin ja jaettiin kahteen osaan avaamalla yhteys itäsiipeen ja tekemällä keskelle aukko wc-tiloihin käyntiä varten.

la tulleita muutoksia sokkelissa ja poistoilmahormeissa sekä nähdä eron vanhojen ja uusitujen keltaisten klinkkerilaattojen välillä.

Sisäänkäynteihin on tehty joitakin muutoksia, mutta pääsisäänkäynnissä on säilytetty neonvalotekstit ”POSTI” ja ”Post”. Itäsiiven pohjoispäädyn sisäänkäyntiin E on tehty katos ja graniittipäällysteinen ulkoporras vuonna 2014. Sisäänkäyntejä F ja G itäsiivessä on muutettu siten, että niihin on asennettu liu-

kuovent ja mainosvalokiskot. Rakennussuojelumääräysten vuoksi H-sisäänkäyntiin eli entisen Postimuseon oven tilalle ei ole saanut tehdä liukuovea, mainosvalot kylläkin.

Sisäpihalla on tehty isoja muutoksia vuosina 2013–2014. Sisäpihan alle on rakennettu uusi 22-paikkainen autohalli, jonka ajoyhteys on järjestetty Elielin pysäköintilaitoksen kautta ja uloskäytävät porrashuoneisiin. Lastauslaituri ja ajoportti on uusittu. Teknisiä tiloja

Valokuvausliikkeen kalusteet peittävät osittain pääpostisalin alkuperäisen lattian. Sali voidaan palauttaa avaraksi, koska kalusteet ovat irrotettavia ja siirrettäviä.

on sijoitettu alakellarikerrokseen ja vanhan ilmanvaihtohormin tilalle on vaihdettu kaksi kupariverhottua poistoilmahormia.

Pääpostisali ja muu ensimmäinen kerros

Pääpostisalin käyttötarkoitus muuttui vuonna 2013 myymäläksi. Saliin muutti valokuvausliike Rajala Pro Shop Postitalo. Sen arvokkaiden laitteiden vakuutusehtoihin kuului, että tilaan avoinna olevien ikkunapintojen turvallisuutta parannetaan. Niinpä Postikadun puoleinen ikkunaseinä on uusittu. Puuikkunat karmeineen on vaihdettu kiinteään metalli-ikkunajärjestelmään. Sisäpuolella ikkunarakenne on peitetty puisin tammilistoin, jotka petsattiin entisiä puitteita vastaaviksi ja lasielementin välistä sävytettiin ikkunalistan väriin. Myös Elielinaukion puoleiset ikkunat on uusittu metalli-ikkunoiksi, joissa on puiset peitelistat. Aulan ja

salin väliset lasiovet niin ikään on kunnostettu. Niihin on lisätty laminoidut ja karkaistut lasit. Salin itäosan ja itäsiiven taitekohtaan on tehty uusi lasiseinä.

Valokuvausliikkeen myyntikalusteet peittävät lähes kokonaan pääpostisalin alkuperäisen lattian ja estävät näkemästä kunnolla myös kahden kerroksen korkuisia kermanvärisiä ja tummanharmaita pilareita. **Kalervo Kallion** veistämä vuonna 1957 hankittu naisfiguuriveistos, joka aikaisemmin oli näkynyt pääsisäänkäynnille, on nyt itäpäädyssä pääovelta vaikeasti huomattavissa. Sali on hämärä, kun kahdeksankulmaisissa kattouputuksissa olevat valaisimet ovat vain osittain päällä. Sisustus estää kokemasta entistä valoisaa ja väljää tilantuntua. Kalusteet ovat kuitenkin irrotettavia, joten sali voidaan palauttaa avaraksi. Alkuperäiset osat säilyvät niiden takana.

Pääpostisalin itäpäätyyn vuonna 2006

Pääpostitalon ulkohahmo on säilynyt valtaosin alkuperäisenä, kuvat vuosilta 1932 ja 2018.

Itäjulkisivulle on vuonna 1985 ja 1993 rakennettu kaksi uutta sisäänkäyntiä. Kampanjamainonalle on osoitettu paikka ja irtokirjaimisia valomainoksia on sijoitettu yksi kutakin liiketilaa kohti.

sisustettu Wayne's Coffee -kahvila uusittiin vuonna 2013 Foto Cafeta varten. Aivan viime aikoina kalustus on jälleen muuttunut, kun kahvilan tilalle on tullut japanilainen Ravintola Mashiro.

Postimuseon ja Itellan asiakaspalvelutilojen käyttötarkoitus yläkellarikerroksessa muuttui päivittäistavaramyymäläksi. Ne olivat kooltaan yhteensä 4.450 neliometriä. Uuden

liiketilän vaatimaa lisäystä, 96 m², pidettiin vähäisenä ja poikkeuslupa myönnettiin. Tiloissa aloitti vuonna 2014 K-Supermarket.

Elielinaukiolta myymälään aukeavan sisäänkäynnin ovet muutettiin liukuoviksi, mutta vanhat ovet säilytettiin H-portaassa eli entisessä Postimuseon sisäänkäynnissä. Myymälän aulasta tehtiin uusi liukuporrassyhteys yläkellariin ja siitä edelleen liukuportaat Elielin

Vanhoja ja uusia portaita. A-portaan alkuperäiset mutta kunnostetut porraskaiteet ovat lakattua tammea ja käsijohteet profiloituja Vladimir Rumjantsewin erikoispiirustusten mukaan. Itäsiiven liukuportaat ovat vuosilta 2002 ja 2013 ja ne kulkevat kolmen kerroksen, pääpostisalin ja Elielin pysäköintilaitoksen välillä.

pysäköintilaitokseen. Kun postinjakeluliikenne oli poistumassa korttelista, kaavoittaja puolsi hanketta ehdolla, että Postitalon ja Kiasman alla olevien autopaikkojen ajo järjestetään Postikujan alta Töölönlahden luiskan kautta.

Alkuperäistä

Porrashuoneet on asemakaavassa mainittu erityisesti suojeltavina kohteina. Ne ovatkin säilyneet hyvin ja useimmissa niistä on paljon alkuperäistä. A-portaan tilarakenne on säilynyt lukuun ottamatta ensimmäistä kerrosta. Porraskaiteet ja käsijohteet ovat alkuperäisiä mutta kunnostettuja. Teräs-lasiovia ja

-seiniä on joissakin kerroksissa muutettu eikä porrassaulasta ole aina esteetöntä näkyvyyttä kerrossaulaan kuten ennen. Pääsisäänkäynnin eteisaulassa alkuperäistä on melkein pä vain lattia.

C- ja D-portaikot pohjoispäässä ovat säilyneet erityisen hyvin. Lattia, porraskelmat ja kaiteet ovat alkuperäisiä. Ilahduttavasti on pelastunut myös H-porras (entinen G), joka alun perin oli posti- ja lennäinhallituksen käytössä. Ikkunat ja suuri osa ovista ovat alkuperäisiä. Myös hissit ja hissikulujen teräs-lasiseinät ovat aitoja vaikkakin kunnostettuja.

Korkean eteläsiiven käytävillä voi aistia

Pääpostitalon itäsiiven 3. kerros korjattiin HUS Röntgeniä varten. Toimipiste avattiin 1.3.2018.

vanhaa tunnelmaa, kun ne vuonna 1983 peruskorjattiin vastaamaan 30-lukua. Ikkunalliset puuovet, alkuperäisen mallin mukaan tehdyt valaisimet ja kuviollinen lattia kertovat, millaisia olivat Postin toimistotilat silloin.

Valtaosa ikkunoista on peräisin rakennuksen valmistumisajalta. Ne ovat laadukkaasti tehtyjä ja osassa on säilynyt 1930-luvun heloitus, kuten saranat ja painikkeet. Karmit ovat pääasiassa tammea. Kevään 2017 inventoinnin perusteella on päätelty, että ainakin osa Pääpostitalon ikkunoista on säilynyt ulkoiselta ilmeeltään lähes muuttumattomina.

Joustava ja kestävä

Pääpostitalo on tällä hetkellä vuokrattu lähes kokonaan muille toimijoille kuin Postille. Talossa on kirjasto, ravintoloita, päivittäistavarakauppa, valokuvausliike, lääkäriasema, röntgen, hammaslääkäri ja toimistoja. Entinen istuntosali on kiinteistöalalla toimivan Newse-

cin avokonttori, entinen puhelinkeskus yhteishankintayhtiö Hanselin toimisto.

Tilat on korjattu uusien käyttäjiä varten ja sen pääpostitalo on kestänyt hyvin. Sehän alun perin rakennettiin ”käyttöön nähden mahdollisimman joustavaksi”, kuten suunnittelukilpailun ohjelmassa edellytettiin vuonna 1934. Erityisesti rakennussuojelukohteet, kuten pääpostisali ja porrashuoneet, ovat säilyneet hyvin, vaikka nekin ovat yritysten käytössä. Näitä tiloja on korjattu huolellisesti entistävällä otteella. Valokuvausliikkeen kalusteet, jotka täyttävät pääpostisalin, ovat irrotettavia ja siirrettäviä.

Pasi Kolhonen, Netta Böök, Mia Puranen ja Laura Laine Arkkitehtitoimisto Li-vady Oy:stä päätyvät rakennushistoriaselvityksessä siihen, että ”värikkäästä rakennushistoriaan huolimatta Postitalo on säilyttänyt keskeisimmät tunnistettavat piirteensä ja tärkeän roolin Helsingin ydinkeskustan kaupunkirakenteessa. Voimakkaat linjat, omaleimainen julkisivukäsittely ja jo suunnittelu-

vaiheessa sisäänrakennettu tilallinen joustavuus ovat edesauttaneet sitä, että suurelleen muutokset eivät ole heikentäneet rakennuksen arkkitehtonista perusideaa.”

Entinen työpaikkani näyttää edelleen tulta, vaikka on tehty paljon muutoksia. Voin

yhä tarttua samaan ovenriipaan kuin ennen ja nähdä kotoiset, 1930-lukua henkivät Postin tilat. Toivon, että Pääpostitalosta huolehditaan yhtä hyvin kuin tähänkin asti.

Lähteet

- Maan vilkkain röntgen tulossa Postitaloon, *Helsingin Sanomat* 17.2.2018.
- Arkkitehtitoimisto Livady Oy; Kolhonen, Pasi, Böök, Netta, Puranen, Mia, Laine, Laura. *Postitalo rakennushistoriaselvitys 2017. Osa 1/2 Taustaa ja rakennushistoria*. Helsinki 2017.
- Arkkitehtitoimisto Livady Oy; Kolhonen, Pasi, Böök, Netta, Puranen, Mia, Laine, Laura. *Postitalo rakennushistoriaselvitys 2017. Osa 2/2 Nykytila ja johtopäätökset*. Helsinki 2017.
- Raimoranta, Sini. *Postisali – Helsingin pääpostisalin uudelleenkäyttösuunnitelma*. Lahden ammattikoulu. Muotoilu- ja taideinstituutti. Muotoilun koulutusohjelma. Sisustusarkkitehtuurin laitos. Opinnäytetyö 2013.
- Ravintola Mashiro avaa uuden ravintolan Postitaloon, ja sinne tulee maailmalla suosittu sushijuna, *Helsingin Sanomat Nyt* 17.8.2017.

Valokuvausliikkeen käytössä pääpostisali on hämärretty. Kalervo Kallion veistämä naisfiguuri vuodelta 1957 on yhä salissa, mutta siirretty ikkunaseinän keskeltä itäpäähän. Nykypäivän kuvat Helena Kuczka-Kattainen.

Helsingfors Posthus motstår tiden väl

Anna-Maija Virta

Då Helsingfors Posthus nu närmar sig 80 årsaldern, bad dess nuvarande ägare Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Ilmarinen Arkitektbyrå Livady Ab att göra en byggnadshistorisk utredning om huset. Artikeln grundar sig huvudsakligen på denna utredning och koncentrerar sig på de ändringar som har ägt rum i Posthuset sedan Postmuseet flyttade ut till Tammerfors år 2012. I artikeln dryftas också, hurudan bild bevaras om 1930-talets posthus åt kommande generationer efter de många ändringarna.

Användningen av Posthuset regleras av stadsplanen från år 1997. Kvarteret har antecknats som kvartersområde för affärs- och kontorsbyggnader. Den första våningen på gatunivå har reserverats för butiks- och andra kundbetjäningstrymmen. Byggnaden har skyddats i stadsplanen med beteckningen sr-1. Posthuset är ett skyddsobjekt, då det är av stort kulturhistoriskt värde. Det kan identifieras som en byggnad från 1930-talet, som ursprungligen användes enbart av Posten. Under de senaste åren har det mera öppnats åt stadsborna genom en allt mångsidigare användning.

I postverkets historia har det år 1938 färdigställda Helsingfors Posthus en enastående ställning och betydelse. Där kulminerade sig

den unga självständighetstidens utveckling, som i de största städerna ledde till uppresandet av ståtliga posthus. Det kan även betraktas som det arkitektoniska huvudverket bland posthus i Finland. Ur byggnadskonstnärlig synvinkel är det en representant av sin tids ståtliga byggande, som förenade drag av funktionalism och 1920-talets klassicism.

Posthuset genomgick många ändringar redan under Postens tid. Redan före ägarskiftet skedde en betydande ändring, då utrymmen på första våningen i den östra flygeln år 2005 ändrades till utrymmen för det musik- och datatekniska biblioteket Bibliotek 10. Stadsplaneringsverket hade förordat ansökan och konstaterat den stå i samklang med centrumområdets funktionella utvecklingsprinciper.

Utsidan av Posthuset har långs bevarats i sitt ursprungliga skick. Vissa ändringar har gjorts i ingångarna, men huvudingångens neonröretexter har bibehållits. Ingångarna F och G i östra flygeln har ändrats så, att man där har installerat skjutdörrar och reklamjusskenor. Trapphusen har bevarats väl och man i korridorerna i den höga södra flygeln kan förnimma forna tiders stämning, då de år 1983 grundrenoverades att motsvara 1930-talet.

År 2013 flyttade en fotoaffär in i huvud-

postsalen. På grund av dess värdefulla apparatur förbättrades fönstertyornas säkerhet. Fönstren med ramar av trä längs Postgatan byttes till fönster med metallramar, som täcktes med trälistor av ek för att motsvara de gamla ramarna. Inredningen förhindrar den tidigare upplevelsen av ljus och rymligt utrymme. Inredningen är dock flyttbar.

Användningsändamålet av postmuseets och Itellas kundbetjäningstrymmen i den övre källarvåningen ändrades till dagligvaruhandel. K-Supermarket öppnades i utrymmena år 2014. En ny rulltrappförbindelse från butikens aula till övre källaren byggdes med en fortsättning till Eliel parkeringsinrättning.

Posthuset har för tillfället nästan helt hyrts ut åt andra funktionärer än Posten. Det finns i huset bibliotek, restauranger, dagligvaruaffär, fotoaffär, läkarstation, tandläkare och kontor. Utrymmena har sanerats för dessa ändamål och Posthuset har väl stått ut med ändringar-

na. Redan från början byggdes det ”så flexibelt som möjligt med tanke på användningsändamålet”, såsom det förutsattes i arkitektävlingens program år 1934. Speciellt byggnas-skyddsobjekten, såsom huvudpostsalen och trapphusen, har bibehållits väl, fast även de är i företagets bruk. De har renoverats omsorgsfullt och med iakttagande av utrymmenas ursprungliga utseende.

Pasi Kolhonen, Netta Böök, Mia Puranen och Laura Laine från Arkitektbyrå Livady Ab kommer i sin byggnadshistoriska utredning till, att ”Posthuset trots sin mångfasetterade bygghistoria väl har bevarat sina mest centrala igenkännbara drag och sin viktiga ställning i Helsingfors absoluta stadskärna. De kraftiga linjerna, de distinkta fasaderna och den redan i planeringsskedet inbyggda utrymmesmässiga flexibiliteten har medfört, att även stora ändringar inte har försvagat byggnadens arkitektoniska grundidé.”

